

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Skatteministeren (Carsten Koch):
Herved tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven.
(Begrænsning af fradragsretten for løbende ydelser).
(Lovforslag nr. L 34).

Lovforslaget går ud på at ophæve adgangen til fradrag for ensidigt påtagne løbende ydelser til personer og dødsboer (såkaldte forsørgelseskontrakter) med virkning for ydelser, der erlægges efter udløbet af indkomståret 1995. Udgifter til sådanne ydelser er efter gældende regler fradragsberettigede ved indkomstopgørelsen med op til 10.000 kr. årligt.

I praksis er der fastlagt nærmere regler for, hvilke indholdsmæssige og formelle krav der skal være opfyldt, for at ydelser kan anses for løbende og dermed fradragsberettigede. Såfremt aftalen går ud på at erlægge en bestemt sum hvert år, skal yderen f.eks. – for at opnå fradragsret – være forpligtet for en periode, der normalt ikke må være kortere end 10 år.

Reglerne om fradrag for forsørgelseskontrakter har givet anledning til betydelige problemer gennem en lang årrække. I 1980'erne ændredes reglerne således fra et ubegrænset fradrag til den nuværende begrænsning på 10.000 kr. pr. år. Begrænsningerne var begrundet i, at de forsørgelsesforudsætninger, der oprindeligt har ligget til grund for fradragsretten, ikke er til stede længere i et samfund med et udbygget socialt sikkerhedssystem. Begrænsningerne var endvidere begrundet i de betydelige administrative vanskeligheder, der er forbundet til fradraget, ikke mindst fordi der typisk er tale om betalinger til udlandet.

Det er regeringens opfattelse, at de nævnte forudsætninger for fradraget i endnu mindre grad er til stede i dag med det veludbyggede sociale sikkerhedsnet. Private underholdsydelser af den omhandlede karakter bør være yderens indkomstopgørelse uvedkommende.

Hertil kommer, at de administrative/kontrolmæssige problemer i relation til fradraget ikke er blevet mindre. Tværtimod. Told- og Skattestyrelsen har således i efteråret 1994/foråret 1995 i samarbejde med en række kommuner

foretaget en undersøgelse af, om der sker misbrug af fradragsretten. Undersøgelsen er foretaget på baggrund af tidligere konstaterede misbrug af fradragsretten.

Undersøgelserne i de omfattede kommuner har vist misbrug af fradraget i et omfang, som må anses for uholdbart. Fradraget er ofte formelt i orden, men en nøjere undersøgelse af dokumentationen og forholdene i øvrigt giver ofte et andet resultat. Det fremherskende misbrugseksempel er kendetegnet ved, at der er involveret betalinger til udlandet. Det er karakteriseret ved, at ydelserne faktisk betales, men ikke til den, der ifølge kontrakten er berettiget hertil. Betalingen går til den forpligtede selv på en konto i hjemlandet og hæves dér eller kommer retur til Danmark.

I praksis må det anses for yderst vanskeligt for danske skattemyndigheder at foretage en blot rimelig kontrol af fradraget, idet en sådan i mange tilfælde bl.a. forudsætter oplysninger fra udlandet. En effektiv kontrol vil i sin yderste konsekvens kræve politiets bistand til tekniske undersøgelser af f.eks. dokumenters og underskrifters ægthed.

Det kan således fastslås, at der her er tale om et område, hvor de kontrolmæssige muligheder er særdeles vanskelige, og hvor en effektiv kontrol derfor er urimeligt ressourcekrævende.

Regeringen finder derfor, at tiden nu er inde til at foreslå fradraget for ensidigt påtagne løbende ydelser til personer og dødsboer ophævet.

Lovforslaget ændrer ikke på fradragsretten for løbende ydelser til godkendte foreninger, stiftelser, institutioner m.v. eller religiøse samfund. Det samme gælder bestemmelserne om fradragsret for løbende ydelser, der udredes som led i en gensidigt bebyrdende aftale, f.eks. i form af en aftægtsforpligtelse indgået i forbindelse med generationsskifte i landbruget. Forslaget medfører heller ikke ændringer for fradrag for bidrag til ægtefælle og børn i tilfælde af separation og skilsmisse.

Lovforslaget vil medføre en forenkling af ligningsmyndighedernes arbejde, fordi kontrol med fradraget for forsørgelseskontrakter som tidligere nævnt er meget vanskelig.

Forslaget skønnes med en vis usikkerhed at medføre et årligt merprovenu i størrelsesordenen 75 mio. kr., heraf ca. 55 mio. kr. for kommunerne. Skønsmæssigt 15.000-20.000 personer benytter fradraget. Finansårsvirkningen for 1996 skønnes til ca. 40 mio. kr.